

بررسی کیفی رودخانه تالار قائمشهر بر اساس شاخص NSFQI

چکیده

با توجه به اهمیت رودخانه تالار در تامین آب کشاورزی و پرورش ماهی اطراف این رودخانه و همچنین تخلیه آلاینده‌های متعدد به آن، ارزیابی کیفی آب این رودخانه ضروری به نظر می‌رسد. از طرفی پهنه‌بندی آلودگی و ارائه تصویر صحیح از وضعیت کیفی آب‌های سطحی توسط سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) باعث می‌گردد تا هرگونه تصمیم‌گیری مدیریتی که اثرات زیست‌محیطی آن بصورت مستقیم و یا غیرمستقیم متوجه آب‌های سطحی کشور باشد، با آگاهی بیشتری اتخاذ گردد. در این مطالعه که از نوع مقطعی می‌باشد، نمونه‌برداری در طی ماه‌های فصول زمستان و بهار از شش ایستگاه که از تلفیق هر ۲ ایستگاه، ایستگاه‌های بالادست، میان‌دست و پایین دست بدست آمده است، در دو دوره پربابی و کم‌ابی در بهمن ۱۳۹۰ تا تیر ۱۳۹۱ انجام یافته است. داده‌های حاصل از آزمایش با استفاده از شاخص کیفی NSFQI تجزیه و تحلیل گردیده و سپس مسیر رودخانه با استفاده از نرم‌افزار GIS پهنه‌بندی گردید. بر اساس شاخص NSFQI بهترین وضعیت مربوط به ایستگاه بالادست در دوره پربابی (۵۸، کیفیت متوسط) و بدترین وضعیت مربوط به ایستگاه پایین‌دست در دوره پربابی (۴۶، کیفیت بد) بوده است. بر اساس آنالیز آماری مشخص گردید که رابطه معناداری بین ایستگاه‌های نمونه‌برداری و شاخص‌های مورد مطالعه وجود دارد ($P\text{-value} < 0.05$). از نظر مصرف شرب، آب ایستگاه بالادست نسبت به دیگر ایستگاه‌ها مناسب‌تر بوده و با حداقل تصفیه و تنظیم pH می‌تواند به مصرف شرب برسد. اما برای مصارف شرب، آب ایستگاه‌های بعدی باید مورد تصفیه پیشرفته قرار گیرد تا قابل قبول برای شرب باشد.

واژگان کلیدی: رودخانه تالار، شاخص NSFQI، پهنه‌بندی، GIS، کیفیت آب،

SPSS.

مقدمه

در اغلب رودخانه‌های دنیا بعلاوه رشد بی‌رویه جمعیت، افزایش توسعه صنعتی و به سبب آلودگی و کاهش کیفیت آب، نمونه‌برداری و اندازه‌گیری کیفیت آب بصورت روزانه جهت حفاظت از محیط طبیعی صورت می‌گیرد، این در حالی است که تاکنون انجام این مطالعات در کشور ما بصورت مقطعی و برای تعداد محدودی از رودخانه‌های کشور انجام شده است. از جمله رودخانه‌های حیاتی کشور می‌توان به رودخانه تالار (قائمشهر- مازندران) اشاره نمود. در حال حاضر این رودخانه منبع حیات آبریان و منبع کشاورزی ساکنان حواشی رودخانه و همچنین منبع آب پرورش ماهی اهالی و شهرهای اطراف آن می‌باشد. متأسفانه این رودخانه هر ساله با کاهش مهاجرت ماهیان روبه‌رو بوده و از طرفی افزایش کارگاه‌های شن و ماسه در حریم رودخانه و وقوع سیلاب‌های کنترل نشده بر بحران این رودخانه افزوده است. در سال‌های اخیر جهت بالابردن عمر مفید رودخانه تالار اقدام به تخلیه رسوب، بدون انجام مطالعات جامع زیست‌محیطی شد که خود بر مشکلات و بحران محیط‌زیست تالار افزوده است. در نتیجه مطالعات کیفی و پهنه‌بندی آب براساس شاخص‌های استاندارد کیفی آب نه تنها وضعیت کیفی آب رودخانه را در حال حاضر مشخص می‌کند بلکه به توسعه پایدار و افزایش بهره‌وری از این رودخانه مهم کمک می‌کند (میرمشتاقی، ۱۳۸۹). مطالعات پهنه‌بندی کیفی آب رودخانه‌ها امروزه در بسیاری از کشورهای پیشرفته در بخش مدیریت منابع آب نهادینه شده و زمینه‌ساز مدیریت صحیح کیفیت آب رودخانه‌ها شده است. متأسفانه مطالعات پهنه‌بندی و پایش مستمر اطلاعات کیفی آب

مانده رمضانی^۱

رضا امیرنژاد^۲

حسینعلی اصغر نیا ایمنی^{۳*}

۱. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، کارشناسی

ارشد آلودگی محیط زیست، تنکابن، ایران

۲. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، استادیار

گروه محیط زیست، تنکابن، ایران

۳. دانشگاه علوم پزشکی بابل، دانشکده

پیراپزشکی، گروه بهداشت محیط، بابل، ایران

* نویسنده مسئول مکاتبات

hosseinaliasgharnia@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۳/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۰۶/۱۳

رودخانه‌ها در کشور ما بطور اصولی دنبال نشده و تنها اطلاعات مقطعی برای تعدادی از رودهای کشور در این خصوص گزارش شده است (فرزادکیا و اصغرینیا، ۱۳۹۰). کیفیت آب در اکوسیستم‌های آبی توسط پارامترهای فیزیکی، شیمیایی، بیولوژیکی مورد بررسی قرار می‌گیرد (Sargaonkar and Deshpande, 2003). شناخت کیفیت آب‌های سطحی جهت مصارف شرب، کشاورزی و صنعتی امری اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌رسد، که شناخت نقاط آلوده و آلاینده‌های منطقه باعث استفاده بهینه و مناسب از آب در مصارف مختلف می‌گردد (Simeonov *et al.*, 2003). با توجه به ضرورت انجام مطالعات پهنه‌بندی کیفی آب رودخانه‌ها در کشور، بررسی پهنه‌بندی کیفی رودخانه تالار مورد توجه قرار گرفت. از میان شاخص‌های مختلفی که برای پهنه‌بندی کیفیت آب مورد استفاده قرار می‌گیرد، شاخص کیفی NSFQI، به دلیل دقت بالا، سادگی و وسعت کاربرد و نیز در دسترس بودن پارامترهای مورد نیاز، به عنوان شاخص برتر برگزیده شده است (شمسایی و همکاران، ۱۳۸۴; Zandbergen and Hall, 1988). بنابراین در این تحقیق نیز این شاخص به عنوان شاخص پهنه‌بندی کیفی آب رودخانه مورد استفاده قرار خواهد گرفت. هدف از این تحقیق بررسی پهنه‌بندی کیفی آب رودخانه تالار بر اساس شاخص کیفی NSFQI و GIS می‌باشد که در خاتمه پس از بررسی و تحلیل نتایج، طرح را در اختیار سازمان‌های مسئول قرار داده تا راه‌کارهای مناسبی در جهت ارتقاء کیفیت آب رودخانه و حفظ محیط‌زیست اتخاذ نمایند. از جمله کاربردهای این شاخص در مطالعات انجام شده می‌توان به این مطالعه‌ها اشاره کرد: Fabiano و همکاران (۲۰۰۸) بر روی رودخانه‌های ماکوکو و کیوکسادا (برزیل) شاخص NSFQI را مورد بررسی قرار دادند. در این مطالعه نمونه‌برداری در طی ۲ سال و در ۱۷ ایستگاه مورد مطالعه انجام گرفت و پارامترهای کیفی شامل: pH، هدایت الکتریکی، TS، کلیفرم‌های مدفوعی، فسفات، کدورت، اکسیژن محلول، BOD₅، کلیاتیت، رنگ، مس و مواد آلی مورد آنالیز قرار گرفت. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که شاخص NSFQI شاخص مناسبی جهت پهنه‌بندی طول این ۲ رودخانه می‌باشد (Fabiano *et al.*, 2008). شمسایی و همکاران (۱۳۸۴) در تحقیقی با عنوان "بررسی تطبیقی شاخص‌های کیفی و پهنه بندی کیفی رودخانه کارون و دز" شاخص‌های NSFQI، OWQI و BCWQI را برای ۳ سال آبی مورد مطالعه قرار دادند. در مقایسه‌ای که بین شاخص‌های مورد مطالعه در این تحقیق انجام گرفت مشخص گردید که شاخص NSFQI در زمانی که یک یا چند پارامتر ویژه بر روی تصمیم‌گیری‌های اخذ شده تاثیر قابل توجهی داشته باشند، به دلیل دخالت مستقیم پارامترهای اندازه‌گیری شده در ساختار زیر شاخص و شاخص کل و در نظر گرفتن اثر وزن بر حساسیت، شاخص برتر می‌باشد (شمسایی و همکاران، ۱۳۸۴). آقای Sanchez و همکارانش، شاخص WQI را در طول رودخانه Guadarrama و Manzanares مورد مطالعه قرار دادند. نمونه‌برداری در طول رودخانه برای ۲ سال (۲۰۰۱-۲۰۰۳) متوالی انجام یافته و نمونه‌ها از ۶ ایستگاه برداشت گردیده است. در این مطالعه ۱۱ پارامتر شامل pH، هدایت الکتریکی، TSS، آمونیاک، نیترات، نیتريت، فسفات، COD، BOD₅، DO و درجه حرارت مورد مطالعه قرار گرفت و نتایج آن بصورت فصلی گزارش گردید. نتایج این مطالعه نشان داد که شاخص WQI در ابتدای رودخانه Guadarrama حدود ۷۰ (کیفیت خوب) و در انتهای آن در حدود ۶۴ (کیفیت متوسط) می‌باشد. همچنین شاخص WQI برای رودخانه Manzanares در حدود ۶۵ گزارش گردید (Sanchez *et al.*, 2007). همچنین میرمشتاقی و همکاران (۱۳۹۰) کیفیت آب رودخانه سفیدرود را بر اساس شاخص‌های کیفی NSFQI و OWQI در سال آبی ۹۰-۱۳۸۹ مورد بررسی و پهنه‌بندی قرار دادند که نمونه‌گیری در طی ماه‌های زمستان ۱۳۸۹ و بهار و تابستان ۱۳۹۰ و از ۵ ایستگاه در طول رودخانه سفیدرود انجام گرفت. نتایج حاصله نشان داده است که بیشترین شاخص کیفی NSFQI را ایستگاه سد منجیل در ماه بهمن با مقدار ۵۷ دارا بوده که وضعیت متوسط آب و کمترین مقدار شاخص مذکور را ایستگاه سد تاریک در مرداد ماه با مقدار ۳۹ را به خود اختصاص داده که وضعیت بد آب را نشان داده است. محاسبه شاخص OWQI نیز کیفیت بسیار بد آب را در طول مسیر رودخانه دارا بوده است (میرمشتاقی و همکاران، ۱۳۹۰). میرزایی و همکاران (۱۳۸۸) نیز مطالعه مشابهی بر روی پهنه‌بندی کیفی رودخانه جاجرود انجام دادند، در این مطالعه جهت پهنه‌بندی، از شاخص NSFQI استفاده گردید. پارامترهای مورد مطالعه در این تحقیق عبارتند از وضعیت اسیدیته، هدایت الکتریکی، کل مواد معلق، کلیفرم‌های مدفوعی، فسفات، نیترات، کدورت، اکسیژن محلول و اکسیژن بیوشیمیایی مورد نیاز. اندازه‌گیری پارامترهای مذکور در طول یکسال و بصورت فصلی انجام

گرفت. نتایج این مطالعه نشان داد که علیرغم ورود آلودگی در بالادست رودخانه، رودخانه از قدرت پالایش طبیعی بالایی برخوردار بود (میرزایی و همکاران، ۱۳۸۸).

حوضه آبخیز تالار، دارای یک رودخانه اصلی و پنج رودخانه فرعی می‌باشد که هر کدام از زیر شاخه‌های متعددی تشکیل می‌شوند. طول آبراهه اصلی حدود ۱۵۱/۷۷ کیلومتر است که از جنوب و جنوب غربی حوضه سرمنشاء می‌گیرند و از شمال غربی حوضه خارج می‌شود. سایر مشخصات رودخانه مورد مطالعه در جدول ۲ ارائه شده است (شرکت سهامی آب منطقه‌ای استان مازندران، ۱۳۸۸).

جدول ۱: مشخصات رودخانه تالار (حسینی و همکاران، ۱۳۹۰).

ردیف	مشخصه	میزان
۱	وسعت حوزه آبریز	۲۹۰۵/۳۸ کیلومتر مربع
۲	میانگین آبدهی سالانه	۳۳/۷۲ مترمکعب بر ثانیه (ایستگاه شیرگاه)
۳	طول شاخه اصلی رودخانه	۱۶۰ کیلومتر
۴	ارتفاع متوسط	۱۶۹۹ متر
۵	شیب متوسط حوزه	۳۲/۵۴ درصد
۶	جهت جریان	جنوب شرقی - شمال غربی
۷	تعداد ایستگاه‌های هیدرومتری	۱۱ ایستگاه فعال

مواد و روش‌ها

برای تعیین ساختار شاخص‌های کیفی آب‌های سطحی، اطلاعات حاصل از اندازه‌گیری پارامترهای کیفی آب، پایه و اساس کار می‌باشد. البته بسته به نوع شاخص و اهداف آن پارامترهای دخیل در شاخص‌ها متفاوت می‌باشند. در هر حال این پارامترها بیانگر مشخصات شیمیایی، فیزیکی و بیولوژیکی آب می‌باشد. توابع و روابطی که ساختار ریاضی شاخص‌ها را تشکیل می‌دهند بر روی این پارامترها اثر نموده و طی مراحل در نهایت شاخص را بصورت یک عدد منفرد ارائه می‌نماید. از جمله شاخص‌های پرکاربرد بدین منظور، شاخص NSFQI می‌باشد که براساس ۹ پارامتر اصلی از جمله BOD_5 ، اکسیژن محلول، کلیرم مدفوعی، نیترات، PH، دما، TDS، فسفات کل و کدورت می‌باشد (Oram, 2011) شاخص NSFQI با استفاده از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\text{NSFWQI} = \sum W_i I_i \quad (1) \text{ رابطه}$$

در این رابطه I_i معرف زیر شاخص i ام و W_i معرف ضریب وزنی شاخص i ام می‌باشد. پس از اندازه‌گیری مشخصه‌های فوق، زیر شاخص هر یک از آن‌ها از روی منحنی‌های تبدیل بدست می‌آیند که با استفاده از این منحنی‌ها پارامترها به معیارهای صفر تا صد تبدیل می‌شوند. در این روش برای محاسبه شاخص نهایی هر یک از زیر شاخص‌های بدست آمده از منحنی‌های مربوطه در فاکتور وزنی خود ضرب شده و از حاصل جمع آن‌ها طبق رابطه ۱ شاخص نهایی بدست می‌آید (ابراهیم‌پور و همکاران، ۱۳۹۰). در جدول ۱ طبقه‌بندی شدت آلودگی کیفیت آب را بر اساس شاخص NSFQI از لحاظ مصارف عمومی و رنگ‌بندی آن نشان داده شده است.

جدول ۲: طبقه بندی شدت آلودگی رودخانه براساس شاخص NSFQI از لحاظ مصارف عمومی

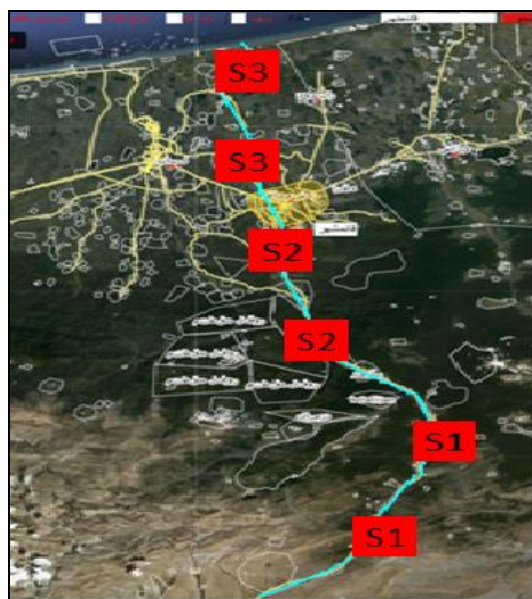
(ابراهیم پور، ۱۳۹۰).

شاخص محاسبه شده	کلاس	وضعیت کیفیت آب/رنگ
۹۱ - ۱۰۰	A	عالی/آبی
۷۱ - ۹۰	B	خوب/سبز
۵۱ - ۷۰	C	متوسط/زرد
۲۶ - ۵۰	D	بدانارنجی
۰ - ۲۵	E	بسیار بد/قرمز

در محاسبه NSFQI جهت محاسبه و تعیین Qi، از نمودارهای استاندارد تهیه شده توسط دانشگاه ویلوکس استفاده می‌گردد (شمسایی و همکاران، ۱۳۸۴؛ Sunchez et al., 2007; Fabiano et al., 2008). جهت انجام عملیات مختلف بر روی داده‌هایی که مشخصه مکانی آن‌ها یک مشخصه اصلی محسوب می‌گردد، از ابزاری تحت عنوان GIS بهره گرفته می‌شود که مجموعه سازمان یافته‌ای از سخت‌افزار و نرم‌افزار کامپیوتری، اطلاعات جغرافیایی و افراد متخصصی است که به منظور کسب، ذخیره، بهنگام‌سازی، پردازش، تحلیل و ارائه کلیه اشکال اطلاعات جغرافیایی طراحی و ایجاد شده می‌باشد (رضانی و همکاران، ۱۳۹۰؛ آخوندی و همکاران، ۱۳۹۰). با توجه به موارد ذکر شده، هدف مطالعه حاضر تعیین کیفیت آب رودخانه تالار در ایستگاه‌های تعیین شده براساس شاخص موسسه ملی بهداشت آمریکا و بررسی میزان آلودگی پارامترهای شاخص فوق در رودخانه و پهنه‌بندی کیفی آن‌ها می‌باشد. این ایستگاه‌ها بترتیب در جدول ۳ و شکل ۱ و در مسیر رودخانه نشان داده شده است. ۲ ایستگاه ورسک و پل سفید به عنوان ایستگاه بالادست، ۲ ایستگاه شیرگاه و پل تالار بعنوان ایستگاه میان‌دست و ۲ ایستگاه کیاکلا و عرب‌خیل به عنوان ایستگاه پایین‌دست تعیین شد.

جدول ۳: موقعیت ایستگاه‌های مورد مطالعه در طول مسیر رودخانه تالار.

ایستگاه‌ها	موقعیت ایستگاه‌های مورد مطالعه		
	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	ارتفاع متوسط حوزه m
ورسک (بالادست (S1))	۳۹۷۳۳۷۷	۰۶۷۸۰۴۷	۱۶۰۸
پل سفید (بالادست (S1))	۳۹۹۸۳۷۳	۰۶۸۵۲۶۷	۶۳۷
شیرگاه (میان دست (S2))	۴۰۱۸۷۸۰	۰۶۶۹۳۸۳	۲۵۳
پل تالار قائمشهر (میان دست (S2))	۴۰۳۹۱۲۴	۰۶۶۲۸۵۵	۳۶
کیاکلا (پایین دست (S3))	۴۰۴۷۵۴۳	۰۶۶۲۲۰۵	۶
عرب خیل (پایین دست (S3))	۴۰۶۲۲۹۳	۰۶۵۴۹۹۸	۱

شکل ۱: تصویر ماهواره ای رودخانه تالار.

نمونه برداری از ایستگاه‌های مشخص شده در طی ۶ ماه، بهمن، اسفند، فروردین، اردیبهشت، خرداد و تیرماه (اواسط هر ماه) انجام گرفت. تعداد نمونه‌های برداشتی در ۶ ایستگاه انتخاب شده در رودخانه در این مطالعه ۳۶ نمونه و تعداد آزمایشاتی که روی نمونه‌ها انجام گرفته، ۳۲۴ آزمایش بوده است. روش نمونه برداری از ۳۰ سانتی متر زیر سطح آب و در وسط روخانه می‌باشد. برداشت، نگهداری و سنجش با استفاده از روش‌های استاندارد متد (APHA, AWWA, WEF, 1992) در آزمایشگاه آب منطقه‌ای استان مازندران انجام گردیده است. در این تحقیق پارامترهای فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی که مورد آزمایش قرار گرفته‌اند عبارتند از: DO, PH, BOD, دما، کل جامدات، نیترات، فسفات، کلیفرم مدفوعی، کلسیم، سدیم، منیزیم، EC. پارامترهای دما، pH، اکسیژن محلول و کل جامدات محلول در محل اندازه‌گیری گردید. دمای آب با استفاده از دستگاه ترمومتر اندازه‌گیری گردید. میزان هدایت الکتریکی و کل جامدات معلق نمونه‌ها با استفاده از دستگاه EC و TDS متر پرتابل مدل sension5 ساخت شرکت HACH تعیین شد. اکسیژن محلول آب با استفاده از دستگاه DO متر پرتابل مدل sension6 ساخت شرکت HACH در محل اندازه‌گیری گردید. PH نمونه‌ها با استفاده از دستگاه pH متر پرتابل مدل sension1 ساخت شرکت HACH و در محل اندازه‌گیری گردیدند. غلظت نیترات و فسفات با استفاده از روش استاندارد و دستگاه اسپکتروفوتومتر UV- visible مدل UV-1700 Pharma Spect Shimadzo به ترتیب در ۲۲۰ و ۶۸۰ نانومتر قرائت گردید. BOD نمونه‌ها نیز با استفاده از دستگاه انکوباتور BOD مدل WTWTS606/2-I اندازه‌گیری شد. کلیفرم‌های مدفوعی با استفاده از روش استاندارد صافی‌های غشایی و با کمک دستگاه پمپ خلاء مدل Milipore و دستگاه انکوباتور کشت میکروبی مدل WTE Binder در ۱۰۰ میلی لیتر از نمونه محاسبه گردید. پارامترها و غلظت‌های اندازه‌گیری شده برای بدست آوردن مقدار شاخص‌های OWQI و WILCOX با استفاده از نرم‌افزار Water Quality Index بدست آمد (آخوندی و همکاران، ۱۳۹۰؛ Oram, 2011).

نتایج

نتایج حاصل از دبی رودخانه در طی ماه‌های نمونه‌برداری برای تعیین دوره پرابی و کم آبی به صورت جدول ۴ می‌باشد. که طبق نتایج بدست آمده، ماه‌های بهمن، اسفند، فروردین در دوره پراباران قرار گرفته و ماه‌های اردیبهشت، خرداد، تیر در دوره کم باران قرار می‌گیرد.

جدول ۴: مقدار دبی ایستگاه‌های مورد مطالعه در دوره پرابی و کم آبی ماه‌های پژوهش (۱۳۹۰-۱۳۹۱).

ایستگاه	دبی ماه‌های نمونه‌برداری (متر مکعب بر ثانیه)				
	بهمن	اسفند	فروردین	اردیبهشت	خرداد
ورسک	۰/۹۷۱	۱/۰۳۶	۳/۰۸۶	۳/۳۹۴	۲/۰۵۴
پل سفید	۳/۴۶۱	۳/۶۵۴	۷/۴۴۷	۵/۳۹۱	۳/۴۷۹
شیرگاه	۴/۴۲۷	۵/۳۸۹	۱۷/۲۸۳	۵/۰۲۲	۵/۰۶۳
پل تالار قائمشهر	۱۰/۵۱۶	۱۲/۷۵۴	۲۰/۳۱۱	۳/۴۰۴	۴/۶۹۲
کیاکلا	۱۶/۸۰۴	۳۴/۵۲۴	۲۴/۷۸۹	۲/۴۶۸	۰/۷۲۰
عرب خیل	۲۵/۹۳۲	۳۹/۵۴۶	۳۳/۴۴۳	۴/۱۸۶	۲/۷۶۲

میانگین نتایج حاصل از اندازه‌گیری پارامترهای مورد مطالعه در دوره‌های پرابی (بهمن، اسفند، فروردین) و کم آبی (اردیبهشت، خرداد، تیر) در سه پهنه بالادست (ایستگاه اول و دوم)، میان دست (ایستگاه سوم و چهارم) و پایین دست (ایستگاه پنجم و ششم) در طی شش ماه بر اساس استانداردهای موجود از بهمن ۱۳۹۰ تا تیرماه ۱۳۹۱ در جدول ۵ ارائه گردیده است.

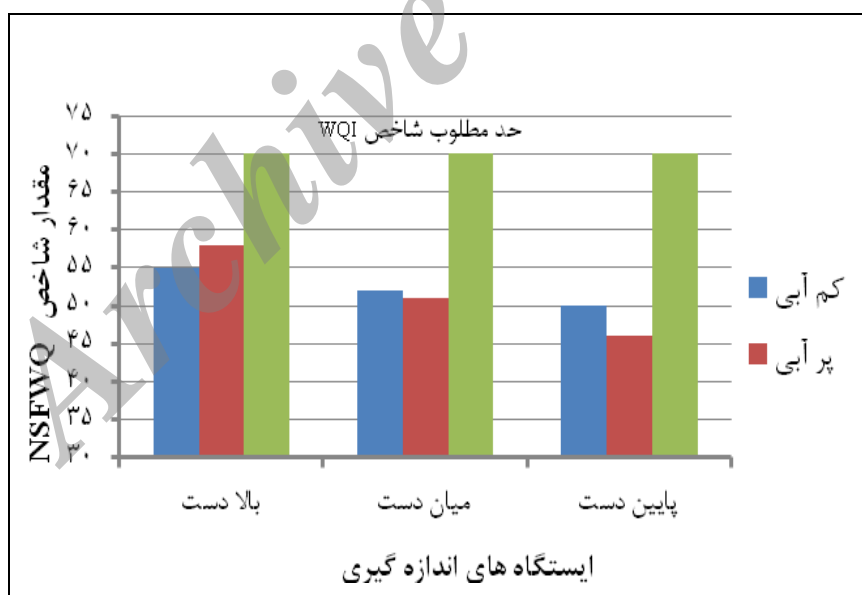
جدول ۵: میانگین نتایج به دست آمده برای پارامترهای مورد مطالعه در نمونه‌برداری از رودخانه تالار در دوره پرابی و کم آبی (۱۳۹۰-۱۳۹۱).

پارامترهای مورد مطالعه	ایستگاه‌های مورد مطالعه در دوره پرابی			ایستگاه‌های مورد مطالعه در دوره کم آبی		
	بالادست (ایستگاه ۱ و ۲)	میان دست (ایستگاه ۳ و ۴)	پایین دست (ایستگاه ۵ و ۶)	بالادست (ایستگاه ۱ و ۲)	میان دست (ایستگاه ۳ و ۴)	پایین دست (ایستگاه ۵ و ۶)
اکسیژن محلول (میلی گرم بر لیتر)	۷/۳۱	۸/۰۵	۴/۱۸۳	۸/۹۶	۹/۱۶	۵/۴۵
BOD ₅ (میلی گرم بر لیتر)	۰/۵	۰/۷۸	۰/۵۸۳	۰/۶۵	۱/۳۱	۶/۱۱
کل جامدات TS (میلی گرم بر لیتر)	۳۲۱۱	۲۸۹/۵	۲۶۶۴/۱۶	۱۷۹۴/۴۱	۷۴۷/۱۶	۱۳۸۲/۸۳
کدورت (NTU)	۱۰۲۲/۱۱	۲۳۹۸/۶۶	۲۲۶۰/۸۳	۳۳۸/۵	۷۱۵/۸۳	۵۳۶/۷۶
دما (درجه سانتی‌گراد)	-۱/۴۱	۲/۳۳	۴	۹/۸۳	۱۶	۱۷/۸۳
PH	۸/۱۳	۸/۱۵	۸/۱۳	۸/۱۶	۸/۰۵	۸/۰۸
نترات (میلی گرم بر لیتر)	۵/۱۱	۵/۰۷۵	۴/۰	۳/۷۳	۹/۶۳	۷/۵۱
فسفات (میلی گرم بر لیتر)	۰/۱۱۳	۰/۲۵۳	۰/۲۳۶	۰/۱۷۳	۰/۱۸۱	۰/۲۰۵
کلیرم مدفوعی	۱۰۴۷/۱۶	۲۳۶۶/۶۶	۲۱۶۰	۱۵۸۱۵	۳۰۱۶/۶۶	۲۴۶۶/۶۶

در بررسی کیفیت آب رودخانه تالار با شاخص مذکور نتایج جدول ۶ حاصل گردیده است. همان گونه که در جدول مذکور مشاهده می شود، براساس شاخص کیفیت آب NSFQI، وضعیت کیفی آب رودخانه در دوره پرآبی در ایستگاه بالادست و میان دست، متوسط بوده و در ایستگاه پایین دست وضعیت بد را دارا می باشد. در دوره کم آبی نیز شرایط مشابه دوره پرآبی می باشد، بطوری که وضعیت کیفی ایستگاه بالادست و میان دست، حد متوسط و ایستگاه پایین دست، وضعیت بد را نشان می دهد. دلیل این امر می تواند ناشی از تخلیه مستقیم فاضلاب های روستایی، شهری و صنعتی به داخل رودخانه و ورود آن ها به داخل رودخانه از طریق سیلاب ها و همچنین تخلیه و تلبار مواد زائد جامد در کنار رودخانه باشد که موجب آلودگی این رودخانه می گردند. در شکل ۲ روند تغییرات شاخص NSFQI را در ایستگاه های مختلف در دوره های پرآبی و کم آبی نشان می دهد.

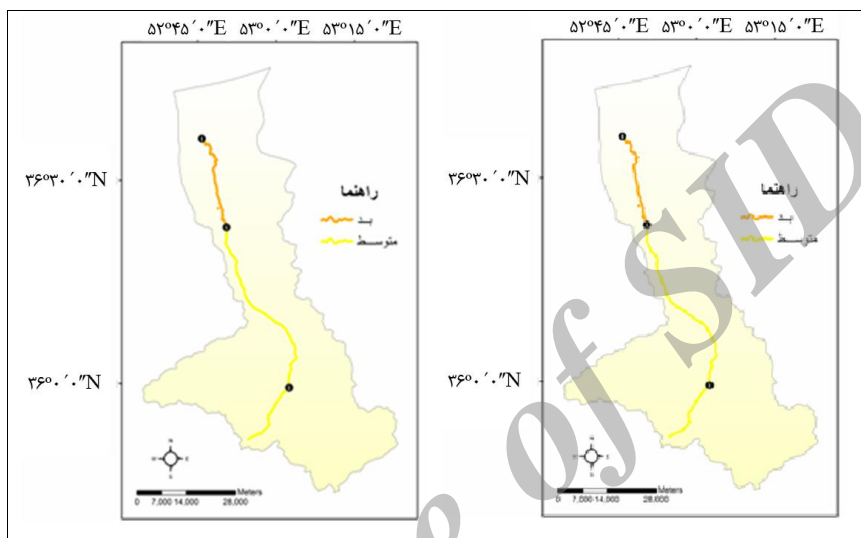
جدول ۶: شاخص کیفیت آب NSFQI در ایستگاه های مورد مطالعه در دوره پر آبی و کم آبی (۱۳۹۰-۱۳۹۱).

ایستگاه ها	NSFWQI پر آبی		NSFWQI کم آبی	
	مقدار شاخص	وضعیت کیفی	مقدار شاخص	وضعیت کیفی
بالادست	۵۸	متوسط	۵۵	متوسط
میان دست	۵۱	متوسط	۵۲	متوسط
پایین دست	۴۶	بد	۵۰	بد

شکل ۲: روند تغییرات شاخص NSFQI در ایستگاه های رودخانهی تالار در دوره های مختلف (۱۳۹۰-۱۳۹۱).

سپس کیفیت آب رودخانه تالار در طول مسیر رودخانه بر اساس شاخص NSFQI مورد پهنه‌بندی قرار گرفت. نقشه‌های به‌دست آمده در محیط Arc map 9.3 جهت پهنه‌بندی کیفی آب در طول رودخانه بر اساس شاخص NSFQI در دوره‌ها و ماه‌های مختلف سال در ایستگاه‌های مورد نظر در شکل ۲ نشان داده شده است. بر این اساس، دو گروه کیفیت متوسط و بد بر طبق طبقه‌بندی شاخص کیفیت NSFQI به ترتیب با رنگ‌های زرد و نارنجی نشان داده شده است، که از هر دو نقشه دوره پربابی و کم‌آبی در ایستگاه اول و دوم رنگ زرد، یعنی کیفیت مناسب و در ایستگاه سوم شاهد رنگ نارنجی یعنی کیفیت بد مشاهده شد.

شکل ۳: نقشه پهنه بندی کیفی رودخانه تالار بر اساس شاخص NSFQI (به ترتیب از راست به چپ) در دوره پربابی و کم‌آبی (۱۳۹۱-۱۳۹۰).

با استفاده از مدل رگرسیونی با ۲ متغیر (ایستگاه و زمان)، پاسخ شاخص کیفی NSFQI مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۷).

جدول ۷: تحلیل واریانس طرح دو عاملی (زمان - مکان) داده‌های به دست آمده از مدل رگرسیونی (۱۳۹۰-۱۳۹۱).

مدل	جمع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F	P value (ارزش داده‌ها)
رگرسیون	۱۰۳۶/۰۴۲	۲	۵۱۸/۰۲۱	۲۱/۹۴۹	۰.۰۰۰
باقیمانده	۷۷۸/۸۴۷	۳۳	۲۳/۶۰۱	-	-
کل	۱۸۱۴/۸۸۹	۳۵	-	-	-

تحلیل واریانس طرح دو عاملی در جدول ۶ نشان می‌دهد که مدل رگرسیونی خطی برازش شده به داده‌ها مدل قابل قبولی می‌باشد ($P_{\text{value}} = 0/000$). مدل برازش شده جهت تحلیل NSFQI و پارامترهای آن نیز در جدول ۷ نشان داده شده است. با در نظر گرفتن زمان بر حسب دو فصل کم‌باران و پرباران و ایستگاه‌ها در مدل، نتایج زیر بدست آمد. همانطور که در جدول ۷ مشاهده می‌شود، نتایج زمان بر حسب فصل در مدل معنی‌دار نیست ($P.\text{value} > 0/05$) ولی ایستگاه‌های مورد مطالعه یک متغیر تاثیرگذار بر شاخص NSFQI می‌باشند ($P.\text{value} < 0/05$).

جدول ۸: مدل برازش شده جهت تحلیل شاخص NSFQI و پارامترهای آن بر روی دو عامل ایستگاه‌ها و زمان-های نمونه برداری.

مدل	ضرایب غیر استاندارد		ضرایب استاندارد		t	P _{value} (ارزش داده ها)
	b	خطای استاندارد	بتا			
ثابت	۶۷/۰۲۸	۳/۲۳۹	-		۲۰/۶۹۶	۰/۰۰۰
زمان	۱/۰۰۰	۱/۶۱۹	-۰/۰۷۰		۰/۶۱۸	۰/۵۴۱
ایستگاه ها	-۶/۵۴۲	۰/۹۹۲	-۰/۷۵۲		-۶/۵۹۷	۰/۰۰۰

بحث و نتیجه گیری

رودخانه‌ها و آب‌های جاری، از دیرباز مورد نیاز و مورد توجه جوامع بشری بوده‌اند و برای بهره‌بردن از منابع آب مناسب، شهرها و مراکز صنعتی و کشاورزی معمولاً در نزدیکی رودخانه‌ها بر پا شده‌اند (Fabiano et al., 2008). با گذشت زمان و گسترش این جوامع و به تبع آن افزایش استفاده از منابع آبی، دخل و تصرف غیرطبیعی و تغییر شرایط کیفی، آب رودخانه‌ها افزایش پیدا کرده است. با توجه به نتایج حاصل از پژوهش رودخانه تالار نیز در معرض آلودگی شدیدی قرار گرفته است که می‌توان این آلودگی را این‌گونه تحلیل کرد. بیشترین و کمترین مقدار یون فسفات به ترتیب در ایستگاه میان‌دست دوره پربابی و ایستگاه بالادست دوره پربابی می‌باشد. افزایش محسوس یون فسفات در دوره پربابی، از ایستگاه بالادست تا ایستگاه میان‌دست به سبب نشت بقایای کودهای کشاورزی، سموم شیمیایی و فاضلاب در اثر بارندگی‌های این فصل بوده است. در دوره کم‌آبی میزان فسفات از بالادست به پایین‌دست افزایش پیدا کرده که این بدلیل استفاده از کودهای شیمیایی در فصل کشاورزی منطقه، آلودگی بیشتر زباله‌های ریخته شده به رودخانه بدلیل گرم‌تر شدن هوا و تخلیه فاضلاب به رودخانه می‌باشد. فسفات با غلظت‌های بالاتر از ۰/۲ میلی گرم در لیتر برای انعقاد کدورت مزاحم است (پوی، ۱۳۸۲). اگر از آب این رودخانه جهت تأمین آب آشامیدنی استفاده شود توجه به غلظت فسفات دارای اهمیت خواهد بود. طبق استاندارد WHO و استاندارد ملی ایران میزان فسفات آب شرب بترتیب حداکثر مقدار ۵ و ۰/۲ میلی‌گرم بر لیتر تعیین شده است که آب رودخانه‌ی تالار از نظر این پارامتر برای مصرف شرب مناسب بوده و از جهت مصارف آبیاری و کشاورزی نیز در محدوده‌ی استاندارد آب با کیفیت خوب قرار گرفته است. در تمامی نقاط نمونه‌برداری از رودخانه تالار آب قلیایی و بی‌کربناتی می‌باشد. این متغیر در مواقعی که دمای آب بالا و pH قلیایی باشد خطرناک‌تر بوده و موجب تولید آمونیاک غیر یونی می‌شود و محیط آبی را برای آبزیان سمی می‌نماید (حاجیان و همکاران، ۱۳۸۸). قلیابیت نشان‌دهنده درصد بالایی از نمک‌های محلول در آب (ناشی از فرسایش و انحلال سازندها) می‌باشد (کتیرایی، ۱۳۸۰). ایستگاه بالادست در دوره کم‌آبی بیشترین میزان قلیابیت را بعلاوه وجود کارگاه‌های شن و ماسه و واحدهای سنگی و چینه شناسی گستره پیرامون بخش علیای

رودخانه تالار که عمدتاً از لایه‌های مختلف آهک، شیل، ماسه و شیل، آهک‌های مارونی، آهک‌ها و آهک‌های آتشفشانی تشکیل شده‌اند به وضعیت قلیایی آب افزوده شده، را داراست. ایستگاه میان‌دست در دوره کم‌آبی کمترین قلیائیت را نشان داده که در دوره کم‌آبی بعثت کم-شدن آب ورودی به رودخانه و عدم ترقیق فاضلاب‌های اسیدی صنایع، از میزان pH قلیایی کاسته شده است. با توجه به استاندارد pH که برای آب شرب کمتر از ۹ و برای آبیاری (FAO) ۴/۸-۵/۶ در نظر گرفته شده، و محدوده pH آب رودخانه در طی دو دوره پرآبی و کم-آبی نمونه‌برداری بین ۸/۰۵ تا ۸/۱۶ قرار دارد که با استانداردهای آب آشامیدنی و صنعتی و تفریحی متناسب می‌باشد. در طی دوره‌های پژوهش، بیشترین غلظت DO مربوط به ایستگاه میان‌دست در دوره کم‌آبی بوده که مقدار آن ۹/۱۶ میلی‌گرم بر لیتر بوده است، این مقدار با استانداردهای آب شرب تناسب دارد. میزان اکسیژن محلول طی هر دو دوره پرآبی و کم‌آبی از بالادست تا میان دست با روند افزایشی روبرو بوده است. در پایین‌دست رودخانه، احتمالاً بدلیل ورود فاضلاب شهرهای قائمشهر و کیاکلا و بهنمبر و مرکز دفن زباله کیاکلا و کشتارگاه‌های مرغ شهرداری و پرستو و همچنین شهرک صنعتی سنگتاب، میزان اکسیژن محلول به طور چشمگیری کاهش پیدا کرده است (خلیل نژاد، ۱۳۸۵). این نتیجه با نتایج آقای صمدی و همکاران بر روی رودخانه دره مرادبیک همدان در سال ۱۳۸۸، تحت عنوان پهنه‌بندی کیفی آب رودخانه دره مرادبیک همدان بر اساس شاخص NSFQI و بهره‌گیری از سامانه اطلاعات جغرافیایی، نیز مشابه می‌باشد (صمدی و همکاران، ۱۳۸۸). بیشترین میانگین BOD در دو دوره پرآبی و کم‌آبی مربوط به ایستگاه پایین‌دست دوره کم‌آبی بوده و کمترین آن مربوط به ایستگاه بالادست در دوره پرآبی بوده است، که دلیل افزایش اکسیژن خواهی بیوشیمیایی در پایین‌دست، مواد آلی موجود در فاضلاب‌های تصفیه نشده، کودها، برگ‌ها و زائدات جانوری می‌باشد. BOD آب رودخانه در تمامی نقاط با توجه به استاندارد اکسیژن خواهی بیوشیمیایی در آبیاری که حداکثر ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر تعیین شده است (موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران) قابل استفاده در کشاورزی و آبیاری می‌باشد. طبق استاندارد آژانس حفاظت محیط زیست ملل متحد (USEPA) اکسیژن خواهی بیولوژیکی حداکثر ۳ و نهایت ۶ میلی‌گرم بر لیتر به منظور سلامت زیست‌آبی و ماهیان تعیین شده است (حاجیان و همکاران، ۱۳۸۸)، که تنها سه ایستگاه انتهایی در تیرماه سال ۱۳۹۱ مناسب با این استاندارد نمی‌باشند. در مطالعه‌ای که آقای رحمانی بر روی آلودگی سیمینه‌رود همدان انجام دادند نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که میزان BOD₅ در بسیاری از ایستگاه‌های مورد مطالعه بیش از استانداردهای موجود می‌باشد که دلیل این امر تخلیه بی‌رویه فاضلاب‌های روستایی، شهری و صنعتی به داخل رودخانه سیمینه‌رود می‌باشد (رحمانی، ۱۳۸۶). هر چه از بالادست به سمت پایین‌دست رودخانه پیش می‌رویم، میزان کلیفرم مدفوعی در میان‌دست افزایش یافته است که حاکی از عبور رودخانه از مراکز جمعیتی و ورود مستمر نشتاب‌های فاضلاب شهری، خانگی و روستایی حاشیه رودخانه و رودخانه‌های فرعی منتهی به رودخانه تالار می‌باشد. در میان‌دست با افزایش اجتماعات انسانی و همچنین تأثیرات ناشی از دفع غیربهداشتی فاضلاب‌های روستایی میزان کلیفرم اندازه‌گیری شده افزایش داشته است و باعث رسیدن به حداکثر مقدار خود رسیده است. میزان کلیفرم اندازه‌گیری شده در تمامی ماه‌ها بیشتر از حد مجاز آب شرب که حداکثر ۱ در نظر گرفته شده و همچنین بیشتر از حد مجاز آبیاری که ۴۰۰ میلی‌گرم بر لیتر تعیین شده است (موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران)، می‌باشد. از نظر توزیع آلودگی، آلودگی رودخانه در ماه‌های کم بارش نسبت به ماه‌های پر باران بیشتر می‌باشد، اما آلودگی رودخانه در ماه‌های پر باران نیز به کلی از بین نمی‌رود و بر اساس آنالیز آماری جدول ۷، رابطه معناداری بین ماه‌های نمونه‌برداری با شاخص مورد مطالعه وجود ندارد ($P.value > 0.05$) و آلودگی به میزان زیادی در رودخانه وجود دارد که دلیل این امر بیشتر بودن تخلیه فاضلاب روستایی، شهری و صنعتی به رودخانه نسبت به میزان بارش‌های سالیانه می‌باشد. Bardalo و همکارانش (۱۹۹۹) مطالعه مشابهی را بر روی رودخانه Bangpakong انجام دادند، نتایج این مطالعه نشان داد که میانگین شاخص NSFQI در تمام ایستگاه‌های مورد مطالعه پائین بوده (۴۱ درصد) و کیفیت آب بطور معنی‌داری در فصل خشک کاهش پیدا کرده است. ارزیابی در طول فصول مختلف نشان داد که آب رودخانه فقط برای پرورش ماهی و زندگی ماهی‌ها مناسب است و برای مصارف شرب در فصل خشک مناسب نبوده و غیر قابل شرب می‌باشد. همچنین نتایج این مطالعه نشان داد که آب در فصل مرطوب کیفیت بهتری داشته و با تصفیه ساده می‌توان جهت مصارف شرب استفاده کرد (Bardalo et al., 1999).

مقدار عددی و وضعیت شاخص مورد بررسی NSFWQI برای نمونه برداری دوره های پربابی و کم آبی در جدول ۵ آورده شده است. همانگونه که در جدول مذکور نشان داده شده براساس شاخص کیفیت آب NSFWQI، آب رودخانه در دوره پربابی در ایستگاههای بالادست و میان دست، متوسط بوده و در ایستگاه پایین دست وضعیت بد را دارا می باشد که این امر می تواند ناشی از تخلیه مستقیم فاضلاب های روستایی، شهری و صنعتی به داخل رودخانه و ورود آن ها به داخل رودخانه از طریق سیلاب ها و همچنین تخلیه و تلنبار مواد زائد جامد در کنار رودخانه باشد که موجب آلودگی این رودخانه می گردند و همچنین در دوره کم آبی، ایستگاه نمونه برداری بالادست و میان دست در حد متوسط بوده و در ایستگاه پایین دست وضعیت بدی را دارا می باشد. در هر دو دوره میزان میانگین شاخص NSFWQI از ایستگاه بالادست به سمت ایستگاه میان دست و ایستگاه پایین دست روند کاهشی را طی کرده است و آب از کیفیت متوسط در بالادست و میان دست به کیفیت بد در پایین دست تنزل کرده است. نتایج این معیار نشان دهنده آن است که در نقاط مختلف نمونه برداری از رودخانه، شاخص NSFWQI در بیشتر موارد از میزان مطلوب فاصله گرفته است، که این نتیجه با نتایج تحقیقات انجام شده آقای صمدی بر روی رودخانه مرادبیک همدان در سال ۱۳۸۸ مشابه می باشد (صمدی و همکاران، ۱۳۸۸). تحلیل واریانس طرح دو عاملی که در جدول ۷ خلاصه گردیده همانگونه که مشاهده می گردد مدل رگرسیونی برازش شده به داده ها مدل قابل قبولی می باشد ($P. Value = 0.000$). با توجه به مطالعاتی که وضعیت موجود رودخانه تالار را بر اساس شناخت عوامل اثر گذار بر کیفیت آن در حوزه آبخیز، همچنین وضعیت محیط طبیعی موجود در آن را نشان می دهد، می توان نتیجه گرفت: بطور کلی از تفسیر نتایج براساس شاخص NSFWQI چنین بر می آید که رودخانهی تالار در طول مسیر خود از ایستگاه بالادست تا خروجی دریای خزر شاهد افزایش بار آلودگی و کاهش کیفیت آب بوده است. شاخص NSFWQI در ایستگاههای بالادست، بیش از ۵۰ اندازه گیری شده است و تنها در ایستگاه پایین دست هر دو دوره از مقدار ۵۰ که کیفیت بد آب را نشان می دهد، کمتر شده است. رودخانه در ایستگاه پایین دست یعنی در نقطه ورود به دریای خزر با توجه به شاخص NSFWQI از نظر کیفی در وضعیت بد قرار گرفته اند. این نتایج مشابه نتایج کریمیان و همکاران (۱۳۸۵) بر روی رودخانه زهره می باشد، که ایستگاههای منتخب شامل ۹ ایستگاه در طول رودخانه بوده، نتایج نشان داده که آب این رودخانه در سرچشمه دارای کیفیت مناسب بوده است و بتدریج در طول مسیر با پساب های گوناگون آلوده شده و از کیفیت آن کاسته شده تا به حد کیفیت بد رسیده است (کریمیان و همکاران، ۱۳۸۵). بنابراین آب رودخانهی تالار براساس شاخص NSFWQI، بطور میانگین در محدودهی کیفیت متوسط قرار گرفته است. مقایسه این نتیجه با مطالعه انجام شده نرگس قاضی زاده و همکارانش (۱۳۸۴)، که مقدار NSFWQI را بر روی رودخانه مارون با ۹ پارامتر فیزیکی و شیمیایی در بین سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۸۹ مقایسه شده است. نتیجه به این صورت گزارش شد که شاخص کیفیت آب در طی مسیر رودخانه مارون، کیفیت متوسط آب را نشان داده است (نرگس قاضی زاده و همکاران، ۱۳۹۰). بارگذاری جمعیت و فعالیت زیاد در حوزه آبخیز این رودخانه، همچنین توسعه های سریع شهری در محدوده آن، عملکردهای زندگی و فعالیت شهری و صنعتی، اصلی ترین منشاء آلودگی رودخانه بوده و در همین حال مصرف بی رویه انواع کودهای شیمیایی و سموم گیاهی در کنار تخلیه فاضلاب های شهری، روستایی و صنعتی و همچنین تخلیه مواد زائد جامد به این رودخانه که پیوسته روند فزونی دارد، آلودگی رودخانه را افزایش می دهد. بنابراین عامل انسانی مهم ترین عامل آلودگی رودخانه است. در کنار عوامل انسانی، عوامل طبیعی مانند بارش کم، فصلی بودن بارش، مصرف آب برای مقاصد کشاورزی و صنعتی بلکه برداشت زیاد آب منجر شده، توسعه زمین های کشاورزی به بهای برداشت از اراضی طبیعی، افت کیفیت پوشش گیاهی و سخت شدن سطح زمین، ریزش بارش های تند و لحظه ای و بالاخره عملکرد شدید فرآیند فرسایش و تخریب، بار آلودگی فیزیکی و شیمیایی رودخانه را افزایش داده و موجب اختلال طبیعی در قابلیت بیولوژیکی و زیستی آن می گردد.

سپاسگزاری

بدین وسیله مراتب تقدیر و سپاس و قدردانی خود را از مدیریت مطالعات پایه منابع آب و همچنین آزمایشگاه سازمان آب منطقه‌ای استان مازندران که در انجام این تحقیق ما را یاری کردند، اعلام می‌نماییم.

منابع

- آخوندی، ل.، نظری، ع.، احمدی، ج. و نخعی، م.، ۱۳۹۰. پهنه‌بندی رودخانه قمرود بر اساس شاخص کیفی آب NSFQI با استفاده از سامانه جغرافیایی GIS. چهارمین کنفرانس مدیریت منابع آب ایران. دانشگاه صنعتی امیرکبیر. صفحات ۲ و ۴.
- ابراهیم پور، ص.، محمدزاده، ح. و محمدی، ا.، ۱۳۹۰. بررسی کیفیت آب دریاچه‌ی تالابی زریوار و پهنه‌بندی آن با استفاده از شاخص‌های کیفی NSFQI و OWQI و استفاده از سیستم جغرافیایی. چهارمین کنفرانس مدیریت منابع آب ایران. دانشگاه صنعتی امیرکبیر، صفحات ۲ و ۳.
- استانداردهای آب آشامیدنی ایران، موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، شماره ۱۰۵۳، <http://www.isiri.org/std/1053.htm>
- پوی، س.، ۱۳۸۲. مهندسی محیط زیست، ترجمه محمد علی کی نژاد و سیروس ابراهیمی، صفحات ۸۷ و ۸۸.
- حاجیان، م.، رهسپار، ا.، دستجردی، ع. و حسن زاده، م.، ۱۳۸۸. بررسی برخی پارامترهای تعیین کننده کیفیت آب رودخانه زاینده رود. دوازدهمین همایش ملی بهداشت محیط ایران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی. صفحات ۶۶۳ و ۶۷۵.
- حسینی، م.، جعفری، ح. و سالاری، ف.، ۱۳۹۰. اندازه گیری بقایای سموم کشاورزی ارگانوکلره رودخانه های تالار و تجن. طرح پژوهشی انجام شده سازمان آب منطقه ای استان مازندران. صفحات ۱۲۲ و ۱۲۶.
- خلیل نژاد، م.، ۱۳۸۵. بررسی وضعیت کیفی و کمی آب رودخانه تالار، طرح پژوهشی سازمان آب منطقه ای استان مازندران. صفحه ۴۴.
- رحمانی، ع.، ۱۳۸۶. تعیین کیفیت آب رودخانه های جاری در دشت همدان - بهار بر مبنای روش طبقه بندی ویلکوکس. مجموعه مقالات دهمین همایش ملی بهداشت محیط همدان. صفحه ۵۳.
- رضائی، م.، اسماعیلی نجار، ا. و عزیزی فر، و.، ۱۳۹۰. تحلیلی بر کاربرد GIS و GPS در برنامه‌ریزی و توسعه شهری. کنفرانس ملی عمران و توسعه پایدار. صفحه ۱۲۹.
- شرکت سهامی آب منطقه ای استان مازندران، ۱۳۸۸. مطالعات بهنگام سازی اطلس منابع آب حوزه های آبریز رودخانه های مازندران و شرق گیلان (رودخانه های بین سفیدرود و قره سو). جلد اول، قسمت دوم، بخش اول. صفحات ۲۷۶ و ۲۷۷.
- شمسایی، ا.، اورعی زارع، ص. و سارنگ، ا.، ۱۳۸۴. بررسی تطبیقی شاخص‌های کیفی و پهنه‌بندی کیفی رودخانه کارون و دز. مجله آب و فاضلاب، شماره ۱۶. صفحه ۸۲.
- صمدی، م.، ساقی، ح.، رحمانی، ع. و میرزایی، س.، ۱۳۸۸. پهنه‌بندی کیفی آب رودخانه دره مرادیبک همدان بر اساس شاخص NSFQI و بهره‌گیری از سامانه اطلاعات جغرافیایی GIS. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی همدان. دوره شانزدهم، شماره ۳، پائیز ۱۳۸۸، شماره مسلسل ۵. صفحه ۱۱۰.
- فرزادکیا، م.، اصغرنیا، ح.، ۱۳۹۱. بررسی پهنه‌بندی کیفی رودخانه بابلرود بر اساس شاخص NSFQI. طرح پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تهران. دانشکده بهداشت محیط، صفحات ۱۷-۱۴.
- قاضی‌زاده، ن.، شهنی‌زاده، ب.، دهکردی، ش. و سواری، س.، ۱۳۹۰. ارزیابی کیفی رودخانه مارون بر اساس نظام شاخص کیفیت آب NSFQI. پنجمین همایش ملی و نمایشگاه تخصصی مهندسی محیط زیست. دانشگاه تهران، صفحه ۳۷۶.
- کتیرایی، غ.، ۱۳۸۰. کاربرد GIS در پهنه بندی سیلاب رودخانه سفیدرود، پایان نامه کارشناسی ارشد. صفحه ۸۷.
- کریمیان، آ.، جعفرزاده، ن.، نبی‌زاده، ر. و افخمی، م.، ۱۳۸۵. پهنه‌بندی کیفیت آب رودخانه زهره بر اساس شاخص NSFQI. مجله علمی پژوهشی مهندسی آب. صفحات ۵۶ و ۶۰.

- میرزایی، م.، نظری، ع.، هاشمیان، س.، ۱۳۸۸. بررسی تحلیلی و مقایسه‌ای شاخص بندی کیفی رودخانه ی جاجرود. مجله فنی و مهندسی مدرس، شماره ۳۵، صفحات ۱۵۲-۱۴۳.
- میرمشتاقی، م.، امیرنژاد، ر. و خالدیان، م.، ۱۳۹۰. بررسی کیفیت آب رودخانه سفیدرود و پهنه بندی آن با استفاده از شاخص‌های کیفی NSF و OWQI. مجله علمی پژوهشی تالاب. دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، صفحات ۹ و ۱۰.

APHA, AWWA, WPCF., 1992. Standard Method for the examination of water and wastewater. 18th Ed. Amweican Public Health Association. Washengton D.C, USA.

Dias, J., Martins, R., Ferreira, C., Esteves, T., Soares, M., Costa, M. L. and Costa, M. C., 2006. Application of GIS Database Tool to Surface Water Quality at ESAC, The role of Environmental Management Systems and Tools. ESAC, Coimbra University, 27-29.

Fabiano, D., Santos, S., Altair, B., Moreira, B. and Sonia, M., 2008. Nobre Gimenez, Maria Josefa Santos Yabewater quality index as a simple indicator of aquaculture effects on aquatic bodies. ecologicalindicators 8, 476 – 484.

Fabiano, D., Santos, S., Altair, B., Moreira. and Sonia, M., 2008. Water quality index as a simple indicator of aquaculture effects on aquatic bodies. ecologicalindicators 8, 476 – 484.

Oram, B., 2011. Calculating NSF Water Quality Index. Wilkes University Center for Environmental Quality GeoEnvironmental Sciences and Engineering Department.

Sanchez, E., Manuel, F., Colmenarejo, V., Angel, M., Garcı, T. and Rafael, B., 2007. Use of the water quality index and dissolved oxygen deficit as simple indicators of watersheds pollution. Ecological Indicators 7, 315–328.

Sargaonkar, A. and Deshpande, V., 2003. Development of an overall index of pollution for surface water based on a general classification scheme in Indian context. Environmental Monitoring and Assessment 89, 43-67.

Simeonov, V., Stratis, A., Samara, C., Zachariadis, G., Voutsas, D., Anthemidis, A., Sofoniou, M. and Kouimtzis, Th., 2003. Assessment of the surface water quality in Northern Greece. Water Res. 37, 4119–4124.

Zandbergen, P. A. and Hall, K. I., 1988. Analysis of the British Columbia Water Quality Index for water shel manager: a case study of two small watersheds. Water Qual. Res. 33, 519-525.